

SAHIL BLOOM

5 VRSTA BOGATSTVA

NAKLADNIK

Egmont d. o. o.
Višnjevac 3, Zagreb

ZA NAKLADNIKA

Velizara Dobrevca

UREDNIKA

Ivana Mirošević

LEKTOR

Bonislav Kamenjašević

IZRADA KAZALA

Vjekoslav Čulo

GRAFIČKO OBLIKOVANJE

Blid

DIZAJN KORICA

Studio 2M d. o. o.

TISAK

Grafički zavod Hrvatske d. o. o.
Zagreb, svibanj 2025.

NASLOV IZVORNIKA

Bloom, Sahil

The 5 types of wealth: a transformative guide to design your dream life

Copyright © 2025 by SBloom Advisory Inc.

All rights reserved.

Ilustracije © Sahil Bloom

Dizajn knjige © Caroline Cunningham

Prijevod © za hrvatsko izdanje Egmont d. o. o. i Davor Lerinc, 2025.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove knjige ne smije biti objavljen ili pretisnut bez prethodne suglasnosti nakladnika i vlasnika autorskih prava.

ISBN: 978-953-13-2959-0

CIP zapis dostupan u računalnome katalogu

Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001268571.

Sahil Bloom

5 vrsta bogastva

Revolucionaran vodič za osmišljavanje života iz snova

S engleskoga preveo
Davor Lerinc

PULS

*Supruzi Elizabeth i sinu Romanu.
S vama uza se, uvijek se osjećam poput
najbogatijeg čovjeka na svijetu.*

SADRŽAJ

Predgovor: Životno putovanje11

Osmišljavanje svoga života iz snova 23

1. Tisuću godina mudrosti: Koji biste savjet dali mladem sebi? 25
2. Pet vrsta bogatstva 30
3. Razina bogatstva 39
4. Životna britva: Zadržati Zemlju u prozoru 43
5. Vaš pravi sjever: Osvajanje prave planine 54

Vremensko bogatstvo 69

6. Veliko pitanje: Koliko vam je trenutaka preostalo s voljenim osobama? 71
7. Kratka povijest vremena 80
8. Tri stupa vremenskog bogatstva 91

9. Vodič za vremensko bogatstvo: Sustavi uspjeha	101
10. Sažetak: vremensko bogatstvo	144

Društveno bogatstvo

11. Veliko pitanje: Tko će na vašem sprovodu sjediti u prvom redu?	149
12. Jedinствeno društvena bića	154
13. Dani su dugi, ali godine su kratke: Roditelji, djeca i izgubljeno vrijeme	164
14. Tri stupa društvenog bogatstva	169
15. Vodič za društveno bogatstvo: Sustavi uspjeha	182
16. Sažetak: društveno bogatstvo	227

Mentalno bogatstvo

17. Veliko pitanje: Što biste kao desetogodišnjak danas rekli samom sebi?	233
18. Priča stara kao vrijeme	239
19. Tri stupa mentalnog bogatstva	246
20. Vodič za mentalno bogatstvo: Sustavi uspjeha	259
21. Sažetak: mentalno bogatstvo	292

Tjelesno bogatstvo

22. Veliko pitanje: Hoćete li plesati na svojem osamdesetom rođendanu?	297
--	-----

23. Priča o našem svijetu u malom.....	305
24. Tri stupa tjelesnog bogatstva	313
25. Vodič za tjelesno bogatstvo: Sustavi uspjeha.....	328
26. Sažetak: tjelesno bogatstvo	349

Financijsko bogatstvo 353

27. Veliko pitanje: Što je po vama dovoljno?.....	355
28. Financijski zabavni park	362
29. Tri stupa financijskog bogatstva	371
30. Vodič za financijsko bogatstvo: Sustavi uspjeha	382
31. Sažetak: financijsko bogatstvo	411

Zaključak: Skok vjere.....	415
Zahvale	419
Bilješke	423
Kazalo.....	431

PREDGOVOR

Životno putovanje

»SVOJE ĆEŠ RODITELJE prije nego što umru vidjeti još samo petnaest puta.«

Ono što slijedi priča je o tome kako su mi ove jednostavne riječi promijenile život... i kako bi mogle promijeniti vaš.

Jedne tople kalifornijske večeri u svibnju 2021. uz piće sam se družio sa starim prijateljem. Dok smo sjedali za stol, upitao me kako sam. Prvo sam mu ponudio uobičajen odgovor na koji smo se svi navikli: »Dobro sam. Zauzeto!« Izrekao sam to s nenamjernom ironijom modernog doba, gdje je *zauzetost* nešto čime se dičimo, kao da je stanje *stalnog stresa* nešto čime se treba ponositi. Kad sam i ja njega upitao isto, umjesto uobičajenoga poslovnog odgovora, odvratio je kako »odvaja vrijeme za važne stvari« otkad mu se prošle godine razbolio otac. Neočekivana ranjivost u njegovim riječima izbacila me je iz uobičajene rutine kojom se u razgovoru razmjenjuju beznačajne fraze. Otvorio je novu stazu, a ja sam bez opiranja

krenuo njome priznavši da me kalifornijski način života polako iscrpljuje i da mi smeta što sam toliko udaljen od ostarjelih roditelja, koji žive na Istočnoj obali.

Ta rijetka i neuobičajena iskra iskrenosti pokrenula je razgovor koji mi je promijenio život:

PRIJATELJ: Koliko često viđaš roditelje?

JA: Možda jednom godišnje.

PRIJATELJ: A koliko su stari?

JA: U srednjim šezdesetima.

PRIJATELJ: Dobro, znači da ćeš, prije nego što umru, roditelje vidjeti još samo petnaest puta.

Udarac u želudac.

Morao sam duboko udahnuti kako bih suspregnuo instinktivno bijesni odgovor. Bio je to stari prijatelj koji je dobro poznavao moje roditelje. Nije namjeravao biti bezosjećajan... bila je to čista matematika. Prosječan životni vijek iznosi otprilike osamdeset godina; moji su roditelji bili u srednjim šezdesetima, a viđao sam ih jednom godišnje. Matematika govori da ću ih vidjeti još petnaest puta prije nego što umru.

Ta me je matematika slomila. Ta mi je računica *promijenila život*.

IGRATE POGREŠNU IGRU

Rođen sam zahvaljujući slučajnom sudaru dvaju svjetova – odbijanje uobičajenih normi utisnuto je u mojem DNK-u. Godine 1978. moja majka Lakshmi Reddy, rođena i odrasla u indijskom Bangaloreu, ukrcala se s jednosmjernom kartom na zrakoplov kako bi studirala na *Mount Holyoke Collegeu* u South Hadleyju, u Massachusettsu. Roditelji su se razumljivo brinuli da se nikada neće vratiti kući. Prijatelji su im govorili

da će upoznati nekog američkog mladića, zaljubiti se i izgraditi život u toj udaljenoj zemlji. Imali su pravo.

Mojem ocu, odraslom u židovskom domaćinstvu u Bronxu, u New Yorku, pretjerano brižni otac isplanirao je cijeli život. To je značilo da se trebao vjenčati sa židovskom djevojkom i posvetiti akademskoj karijeri. Nasreću za mene, sudbina je (ako vjerujete u to) imala drukčije planove.

U preokretu kao iz filmova 1980. su naletjeli jedno na drugo u knjižnici Sveučilišta Princeton, gdje mi je majka radila kako bi otplatila magisterij, a otac je dovršavao doktorat. Dok su se njezini roditelji, udaljeni petnaestak tisuća kilometara, brinuli za nju, majka se odvažila pozvati ga van. Dok su uživali u sladoledu, otac, koji nikad nije okolišao, otkrio joj je: »Moja obitelj nikad nas neće prihvatiti.« Majka, previše zaslijepljena riječju *nas*, koju je otac upotrijebio, nije shvatila dublje značenje njegovih riječi.

Nažalost, imao je pravo; iz brojnih razloga koje je danas teško razumjeti, obitelj mojeg oca nije odobravala njihovu vezu. Sukob je dostigao takve razmjere da je otac na kraju bio primoran birati između obitelji i moje majke. Nikad nisam upoznao očeve roditelje, a ni on ih nikad poslije nije vidio, ali posljedice njegove odluke – da izabere pravu, iskrenu ljubav – postavile su pozornicu svijeta u kojem sam se rodio.

Moje djetinjstvo i odrastanje proteklo je mirno i monotono, točno prema uobičajenoj definiciji *uspjeha*. Dobro mi je išlo u školi iako se moja pronicljiva indijska majka ne bi složila i do današnjeg me dana još pita: »Zašto nisi upisao medicinu?« – ali misli su mi uvijek bile na terenu za bejzbol. S nešto talenta i uz golem trud izborio sam se za bejzbolesku stipendiju na Sveučilištu Stanford. Nikad neću zaboraviti izraz na majčinu licu kad sam joj priopćio tu vijest. Taj izraz nevjerice da je njezin »lijeni sin koji bi se samo igrao« primljen na Stanford bio je neprocjenjiv.

Odletio sam u Kaliforniju, ispunjen snovima o karijeri profesionalnog igrača bejzbola, ali kad je ozljeda ramena na prvoj godini uništila te snove, bio sam primoran posvetiti se učenju i početi planirati drukčiju budućnost. Problem je bio u tome što nisam imao nikakvog pojma o tome kakva bi ta budućnost trebala biti.

Kako bih riješio tu zagonetku, učinio sam ono što sam vjerovao da bi učinila svaka ambiciozna osoba — posjetio sam najbogatije ljude koje sam poznao, pitao ih čime se bave i kako bih se ja mogao uključiti. Živo se sjećam razgovora s obiteljskim prijateljem koji se obogatio na investicijama i toga kako je oblikovao moj način razmišljanja. Predložio je da se odmah po svršetku studija zaposlim u nekoj investicijskoj tvrtki i ovako to objasnio: »Smjesta ćeš zarađivati stotinu tisuća dolara na godinu, sljedeće godine petsto tisuća, a do tridesete ćeš zarađivati više nego što si u stanju potrošiti.« To je zvučalo fantastično, zasnovano na jednostavnoj, temeljnoj pretpostavki: da novac jamči uspjeh i sreću.

Da budem jasan, nisam siguran kada sam u cijelosti prihvatio taj način razmišljanja. Otac mi se bavio znanostu, a majka je posjedovala malu tvrtku — uvijek smo imali dovoljno, ali cijelo nismo bili bogati niti smo zarađivali »toliko da ne znamo kako potrošiti novac«. Kao dijete imao sam jednog jako bogatog prijatelja. Živio je u prekrasnoj kući, imao sve najnovije igračke i najbolju sportsku opremu. Zavidio sam mu. Nikad mi nije palo na pamet zapitati se čine li ga sve te stvari sretnim — bi li mijenjao večeru koju mu je pripremio osobni kuhar, a koju jede sam, za hamburger ili hot-dog koji bi pojeo s obitelji *okružen ljubavlju*. Studirao sam u društvu vrlo ambicioznih studenata koji su svoj status mjerili visinom ponude koju su dobili od Goldman Sachsa ili McKinseyja, tako da mogu tvrditi da su moje temeljne pretpostavke o prirodi uspjeha do trenutka kad sam bio spreman zakoračiti u svijet već bile čvrsto ukorijenjene.

Mark Twain jednom je izjavio: »U neprilike te neće dovesti ono što ne znaš, nego ono što misliš da znaš.« I tako, kad sam prihvatio savjet obiteljskog prijatelja i zaposlio se u kalifornijskoj tvrtki u kojoj sam prve godine zaradio šesteroznamenasti iznos, bio sam *uvjeren* da je to moj put do dobrog života — da ću, dam li sve od sebe, naposljetku dostignuti budućnost bez stresa, ispunjenu novcem i srećom.

Međutim, ono u što sam bio uvjeren, *nije* bilo točno. Tada toga nisam bio svjestan.

Do tridesete sam ispunio sve što je po mojim mjerilima predstavljalo uspjeh. Imao sam izvrsno plaćen posao, status, kuću, automobil — sve je bilo tu. Ali ispod površine osjećao sam se loše. Počeo sam vjerovati da sa mnom nešto nije u redu. Godine sam proveo spuštene glave, radeći prekovremeno, vjerujući da mi je idilična zemlja uspjeha nadohvat ruke. Svakim korakom tog puta samog sam sebe uvjeravao da sam samo jednu povišicu, samo jedan bonus ili jednu bocu skupog vina udaljen od dostizanja tog utopijskog mjesta.

A onda sam jednog dana shvatio da sam postigao sve, ali sam se zapitao: *Je li to sada to?*

Paradoks postignuća pogrešna je pretpostavka da će postizanje određenog cilja stvoriti trajan osjećaj zadovoljstva u životu. Pogrešno pretpostavljamo da ćemo doživjeti osjećaj *postignuća* kad dosegneмо ono što smo predvidjeli kao svoje odredište. Imao sam trideset godina i zarađivao sam milijune dolara. *Postigao* sam nešto — ostvario sam se. Ali osjećaj sreće i ispunjenja koji sam očekivao nije se pojavio. Umjesto njega prevladao je tjeskoban osjećaj da moram još više raditi, da nikad nije dovoljno.

Spreman sam kladiti se da nisam jedini koji je to iskusio. Koliko se puta dogodilo da su stvari o kojima ste kao mladi sanjali i koje ste ostvarili postale stvari na koje se sada žalite? Kuća za kojom ste toliko dugo žudjeli sada je predmet vašeg gundanja jer vam je postala premala ili treba stalne popravke. Automobil

koji ste opsesivno željeli sada jedva čekate zamijeniti jer je češće kod mehaničara nego na cesti. Zaručnički prsten zbog kojeg vam je pogled zatitrao sada je prsten koji zbog nesavršenosti treba doraditi. Poetski je to lijepo opisao Jean de La Fontaine:

*Koliko ljudi, na selu i u gradu,
Zanemari ono važno;
I dopusti da im se kuća sruši,
Dok grade kule u zraku?*

Ja sam ganjao te *kule u zraku*, a pritom nisam bio svjestan da mi se *prava* kuća urušava: nedostatak sna i tjelesne aktivnosti narušio mi je zdravlje, veze i odnosi trpjeli su zbog moje stalne odsutnosti i, kao što je prijateljeva nemilosrdna računica pokazala, beznadno malo vremena posvećivao sam onima do kojih mi je bilo najviše stalo.

Moja nemilosrdna potjera za novcem polako, ali sustavno onemogućavala mi je da vodim ispunjen život.

Dok sam te svibanjske večeri sjedio i nakon prijateljeva odlaska nastavio pijuckati piće, spoznao sam da nešto moram promijeniti. *Jednu sam stvar* pretpostavio *svim ostalima*.

Izvana se doimalo kako pobjeđujem, ali ako je tako izgledalo pobjeđivanje, zapitao sam se *igram li pogrešnu igru*.

PROBLEM S REZULTATOM

Najveća otkrića u životu ne dolaze od pronalaženja pravih odgovora, nego od postavljanja pravih pitanja.

Ako sam igrao pogrešnu igru, koja je bila ona prava?

S ovim je pitanjem započelo moje spoznajno putovanje. Morao sam odrediti *pravu igru*, onu koja će mi omogućiti život kakav sam htio. Čitao sam sve čega sam se uspio dočepati —

stotine knjiga i desetke tisuća stranica — sve što bi mi moglo pomoći snaći se u labirintu u kojem sam se zatekao: drevni savjeti klasičnih mudraca i moderni savjeti samopomoći. Biografije velikih muškaraca i žena tijekom povijesti. Vjerski tekstovi, epovi iz različitih kultura i legendarne priče o junačkim pothvatima.

Ali otkrio sam da čitanje nije svemoguće — da biste razumjeli nešto duboko ljudski, morate utonuti u ljudsko iskustvo.

Razgovarao sam s ljudima koji vode najrazličitije živote. Tražio sam ih. Nalazio bih se s njima. Slušao bih ih. Od apsolutna do predsjednika uprava najbogatijih tvrtki. Od kućanica do onih koji rade po nekoliko poslova kako bi spojili kraj s krajem. Od profesionalnih sportaša koji su vječito na putu do skijaških lualica i digitalnih nomada. Od životnih trenera i duhovnih vodiča do tvorničkih radnika i automehaničara. Postao sam žedan ljudskih iskustava.

Mnoge sate proveo sam s čovjekom koji se oporavljao od nedavnog gubitka supruge, ostavši sam s malom kćeri dok se borio s nesavladivom tugom; podijelio je sa mnom snažno razumijevanje većih dubina ljubavi. Zbližio sam se s 28-godišnjakom koji je, neposredno prije nego što će započeti raditi na mjestu iz svojih snova, doznao da boluje od neizlječivog tumora na mozgu, što mu je potpuno poremetilo planove i natjeralo ga da preispita cijeli svoj život i postavi si nove ciljeve.

Razgovarao sam s novopečenom majkom koja se borila s osjetljivom ravnotežom između karijere i majčinstva, s velikim odgovornostima koje je imala kao predsjednica uprave i koje su ometale njezinu želju da bude duboko prisutna u životu svog sina. Intervjuirao sam čovjeka koji je nedavno bio odslužio 25-godišnju zatvorsku kaznu i bio zatečen njegovim riječima o dinamičnoj, fluidnoj prirodi vremena i o tome kako mu je potraga za višom duhovnom svrhom pomogla izdržati zatvorsku kaznu. Upoznao sam 46-godišnjeg brijača koji mi je uz smiješak rekao: »Mogu platiti račune i svoje kćeri dvaput godišnje odvesti

na putovanje. Ako mene pitate, ja sam bogat čovjek.« Objedovao sam s devedesetogodišnjakinjom koja se nedavno odlučila okušati u slikanju i koja mi je uz širok osmijeh priopćila da je kreativnost i zajedništvo održavaju na životu. Razgovarao sam s nebrojenim mladim ljudima koji su odlučivali o tome u kojem smjeru žele usmjeriti svoje karijere boreći se s obiteljskim i društvenim očekivanjima koja su katkad bila suprotna od njihovih želja. Sjedio sam s ocem koji je tragično izgubio sinove blizance i koji je unatoč nepojmljivoj boli i tuzi pronašao utjehu, čak i radost, u šetnjama u prirodi.

U svakom razgovoru prolazio sam vježbu vizualizacije koju mi je preporučio moj mentor. Zažmirite i zamislite svoj idealni dan u osamdesetim godinama (ili kao stogodišnjak, ako sada imate devedeset!). Uvjerljivo to zamislite. Što radite? S kim ste? Gdje ste? Kako se osjećate? Ta vas vježba tjera da zamislite idealnu budućnost – njome utvrđujete osobnu definiciju uspješnog života kojom se možete poslužiti za preoblikovanje svojega današnjeg života kako biste postigli željeni ishod.

Uz ovu vježbu i uz stotine pročitanih knjiga i tisuće sati razgovora ispunjenih osmijesima, suzama, smijehom i tišinom, došao sam do moćne spoznaje:

Svi želimo isto – a to nema mnogo veze s novcem.

Od mladog poduzetnika do umirovljenika, od novopečene majke do roditelja čija su djeca napustila obiteljsko gnijezdo, od bogatog odvjetnika do učitelja srednje klase, idealna budućnost izgleda začuđujuće slično.

Vrijeme, ljudi, svrha, zdravlje.

Bez iznimke, baš svaka osoba koju sam vodio kroz ovu vježbu izdvojila je neku kombinaciju ovih stupova kao središte svojega budućeg idealnog dana. Provođenje vremena s voljenim osobama, bavljenje aktivnostima koje imaju svrhu i korist, zdrav um, tijelo i duh.

Novac je olakšavao sve te stvari, ali nije bio krajnji cilj sam po sebi.

S tom spoznajom zaključio sam: nisam igrao *pogrešnu igru*, nego sam *igru igrao pogrešno*.

Rezultat je bio problem.

Vrednovanje rezultata i uspjeha pogrešno je. Ono nas tjera na ograničeno mjerenje bogatstva, uspjeha, sreće i ispunjenja isključivo povezanoga s novcem. Međutim, vrlo je važno što mjerite. A prema čuvenoj izjavi koja se često pripisuje austrijskom guruu menadžmenta Peteru Druckeru, »čime se mjeri, time se i upravlja«. Ta tvrdnja ukazuje na to da pozornost poklanjamo onome što mjerimo. Drugim riječima, rezultat je važan jer usmjerava naše djelovanje — i određuje kako igramo igru.

Pogrešno mjerenje rezultata možda vam govori da pobjeđujete... ali očekuju vas problemi:

- Vrijeme vam curi kroz prste.
- Veze vam pucaju.
- Gubite svrhu i ne razvijate se.
- Tjelesna vam vitalnost slabi.

Pogrešno mjerenje rezultata — pogrešni postupci. Ako mjerimo samo novac, svi naši postupci bit će usmjereni na zarađivanje. *Pogrešno* ćemo igrati igru.

Ako naše bogatstvo počnemo bolje mjeriti, i naši će se postupci i ponašanje promijeniti. *Pravilno* ćemo igrati igru. Pravilno mjerenje rezultata — pravilni postupci.

Imajući to u vidu, započeo sam smišljati novi alat pomoću kojega bismo mogli mjeriti svoj život, alat koji se temelji na svezremenskim kamenovima temeljcima koji su se stalno iznova pojavljivali dok sam čitao, razgovarao i jednostavno živio: vremenu, ljudima, svrsi i zdravlju. Nije bilo dovoljno spoznati

da su ti stupovi važni; trebao sam alat kojim bih ih mjerio — način na koji ću pratiti svoj napredak i procjenjivati utjecaj svakodnevnih postupaka na ostvarenje tih ciljeva.

Ova je knjiga ostvarenje tog putovanja.

Tko god bili i gdje god bili u životu, ova je knjiga za vas:

Za apsolvante i diplomante koji se bore kako uskladiti karijeru s ostalim aspektima života. Za novopečene mame koje se bore uravnotežiti karijeru i želju da budu nazočne u prvim godinama života svojeg djeteta. Za umirovljenike koji razmišljaju o tome kako provesti posljednju trećinu života. Za rukovoditelje i direktore koji si počinju postavljati pitanje je li bilo vrijedno sve to žrtvovati zbog karijere. Za imigrante koji traže nov život u novoj zemlji, odvojeni od svojih obitelji. Za mlade očeve koji se u naponu snage bore razvijati karijeru dok im djeca odrastaju. Za perspektivne korporativne zvijezde koje su razapete između prekovremenih radnih sati i želje da pronađu životnog partnera. Za sredovječne roditelje čija su djeca napustila obiteljsko gnijezdo i koji se bore započeti novo životno razdoblje.

Iako će prizma kroz koju ćete pratiti priče, pitanja i okvire u ovoj knjizi biti jedinstvena, alati su univerzalni.

Pet vrsta bogatstva nudi nov način mjerenja pravih stvari, donošenja boljih odluka i usmjeravanja vašeg putovanja prema bogatstvu, uspjehu, sreći i ispunjenju. Štoviše, ova je knjiga i vodič prema uzvišenim načelima, idejama, sustavima i okvirima koji će vam pomoći u napredovanju prema tim ciljevima.

Ovo će biti putovanje — i to takvo koje možete započeti već danas i koje vam može promijeniti život brže nego što ste mislili da je moguće.

Već prvog tjedna možete početi mijenjati svoje ponašanje. Već prvog mjeseca počete zamjećivati i osjećati njegov utjecaj. Za godinu dana sve će biti drukčije.

Vaš cijeli život može se promijeniti za godinu dana. Ne deset, ne pet, ne tri. Za jednu godinu. Jednu godinu postavljanja pravih